

BG

BG

BG

КОМИСИЯ НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ

Брюксел, 5.2.2009
COM(2009) 40 окончателен

**СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО
СЪВЕТА**

**относно плана за действие на Европейската общност за опазване и
управление на популациите от акули**

{SEC(2009) 103}
{SEC(2009) 104}
{SEC(2009) 106}

СЪОБЩЕНИЕ НА КОМИСИЯТА ДО ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И ДО СЪВЕТА

относно плана за действие на Европейската общност за опазване и управление на популациите от акули

1. ВЪВЕДЕНИЕ

Акулите са широко известни като най-големите хищници в океаните и моретата. Освен това те са много уязвими видове, чиито популации значително намаляват, а някои видове са дори реално застрашени от изчезване във водите на ЕС.

От биологическа гледна точка акулите, скатове и химерите — известни общо като хрущялни риби — се делят на две основни групи: Пластинчатохрили и Химери и включват повече от 1000 вида¹. Те могат да бъдат намерени във всички океани и морета и по-специално в Северния Атлантически океан, където са концентрирани 50 % от улова, извършван от кораби на ЕО.

Независимо че риболовът на акули все още представлява ограничен дял от световната риболовна промишленост, той нараства бързо от средата на 80-те години. Тази тенденция бе породена от увеличеното търсене на продукти от акула (по-специално перки, но също месо, кожа, хрущяли и др.) особено на азиатския пазар и бе поддържана от различни фактори, включително подобрения на риболовната технология, преработката и маркетинга и намаляването на други рибни запаси. Всички тези елементи допринесоха за превръщането на акулите в по-ценен улов. Между 1984 г. и 2004 г. световният улов на акули нарасна от 600 000 до над 810 000 метрични тона.

Популациите на акули са особено уязвими при нерегламентиран и интензивен добив поради техните специфични биологични характеристики. Техният нисък потенциал за възпроизводство и нисък капацитет за нарастване на популацията всъщност означава, че запасите имат ограничен капацитет за възстановяване от периоди на прекомерен риболов или други неблагоприятни явления. Следователно е необходима стабилна и ефективна рамка за управление на риболова на акули, за да се гарантира тяхната устойчива експлоатация.

На международно равнище бяха положени усилия, за да се осигури координирано управление на риболова на акули.

В рамките на Кодекса за поведение за отговорно рибарство, ФАО прие през 1999 г. Международния план за действие за опазване и управление на популациите от акули (IPOA SHARKS). Планът на ФАО няма задължителен характер, но цели да предостави на всички засегнати държави отправна точка и

¹ Освен ако е посочено друго, позоваването на „акули“ в настоящия документ следва да се разбира като позоваване на всички видове от клас *Chondrichthyes* (клас Хрущялни риби).

насоки за създаване на техни собствени планове за опазване, управление и дългосрочна устойчива експлоатация на популациите от акули.

Независимо от важността на риболова на акули за флотите на ЕО, към днешна дата той не е обект на всеобхватна рамка за управление на равнището на Общността. През годините бяха приети мерки, насочени пряко или непряко към опазването и управлението на популациите от акули. Все пак изглежда, че спектърът от съществуващи мерки следва да бъде подсилен, за да се осигури възстановяването на много намалели запаси, улавяни от флота на Общността във водите на Общността и извън нейните води. Освен това предвид нейния ангажимент за устойчив риболов и нейната тежест на международно равнище Общността следва да поеме водеща роля при разработването на политики, насочени към рационалната експлоатация на хрущялните риби.

Следователно е навременно и подходящо да се изготви и приложи на равнище на ЕО всеобхватна, ефективна и интегрирана политика и регулаторна рамка по отношение на риболова на акули.

Настоящото съобщение определя план за действие по отношение на акулите. То предоставя контекста, в който бе изработен планът, очертава главните принципи върху които е основан и описва основните му елементи. В приложената таблица е представен общ поглед върху планираните действия.

Планът се гради на богатия принос от страна на заинтересованите страни по време на публичните и институционалните консултации, завършили през март 2008 г., и се основава на анализа, предоставен в приложената оценка на въздействието. В съответствие с изискванията на Международния план за действие на ФАО Съобщението и плана за действие са придружени от доклад за оценка на популациите от акули, който е представен в приложението като работен документ на службите.

2. НАСТОЯЩА СИТУАЦИЯ

2.1. Риболов на акули в ЕО

2.1.1. Северен Атлантически океан

В Северния Атлантически океан се извършва важна част от риболова на акули, както във води под юрисдикцията на ЕС и на трети държави (Норвегия, Фарьорски острови и др.), така и в интернационални води, управлявани от различни регионални организации за управление на рибарството (RFMOs). Това включва улова на плитководни акули и на скатове в Североизточна Европа, дънния и на средна дълбочина риболов и риболова на дълбоководни акули (големият тропически дънен риболов е разгледан отделно в следващия раздел). Около 56 000 t пластинчатохрили се улавят от кораби на ЕС в този регион (Северозападен и Североизточен Атлантически океан, включително Средиземно море), повечето от които са дънни скатове, скатове и малки акули, като уловът на голяма дънна акула е относително нисък.

Един от главните проблеми за управлението на популациите от акули в тази зона е смесеното естество на дънния риболов, поради което е много трудно

действията да бъдат насочени за защита на акулите без това да повлияе много сериозно на останалите уловени видове. Освен това значителният свръхкапацитет на флотите, които улавят малки акули и скатове като прилов при дънния риболов, също допринася сериозно за проблемите пред управлението в тази зона.

2.1.2. *Централен и Южен Атлантически океан*

Риболов на дънни акули в Централния Атлантически океан: С главни целеви видове риба тон и риба меч Международната комисия за опазване на рибата тон в Атлантическия океан (ИССАТ) управлява риболова на риба тон на повърхността и до известна степен неговия основен прилов, състоящ се от дънни акули. Докато уловът на акули с мрежи гъргър и въдици е рядкост, то размерът на улова с повърхностни парагади е около 68 процента, което е висока стойност в сравнение с 30-те процента деклариран целеви улов на риба меч и риба тон. Този улов на акули е в размер на около 31 000 t годишно и се състои главно от синя акула (*Prionace glauca*) и акула мако (*Isurus oxyrinchus*), като синята акула сама съставлява 75 % от целия улов на акули.

Освен риболова на риба тон в тази част на Атлантическия океан съществуват няколко крайбрежни риболовни зони, експлоатирани от кораби на Общността, и които се намират във води под юрисдикцията на трети държави. Декларираният улов от корабите на Общността (който би трябвало да отговарят на количествата, задържани на борда) е относително малък, като достига приблизително 2 300 тона годишно през последните пет години.

2.1.3. *Индийския океан*

Двете основни групи видове, които съставляват улова са риба меч (45 %; около 7 000 t годишно) и акули (40 %; около 6 100 t годишно). В улова на акули преобладава синята акула (*Prionace glauca*), която представлява до 88 % от общия улов на акули. Другият важен вид е акулата мако (*Isurus oxyrinchus*), която съставлява около 9 % от общия улов на акули.

2.1.4. *Тихия океан*

Две RFMOs управляват риболова на риба тон в Тихия океан: ИАТТС в източната част и WCPFC в централната и западната част. Общността е договаряща страна по последната, но има само статут на наблюдател в ИАТТС. От 2001 г. до 2005 г. разтоварването на суша на акули се увеличи стабилно от около 400 t до 6 100 t. Това отразява увеличеното запазване на акули на борда поради нарастващия икономически потенциал на тези видове и на продуктите от тях на международните пазари. То е също резултат от разширяването на риболовните дейности на запад от 2004 г. натам.

Както в Атлантическия и в Индийския океан синята акула (*Prionace glauca*) и акулата мако (*Isurus oxyrinchus*) са най-разпространените дънни акули от улова и разтоварването на суша на корабите с повърхностни парагади, действащи в Тихия океан.

2.2. Пазарът на акули в ЕС

Обикновената бодлива акула (*Squalus acanthias*) и котешката акула (*Scyliorhinus spp.*) са видове, обхванати от общата организация на пазарите на рибни продукти и продукти от аквакултури, установена с Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета² и за тях се допускат интервенционни мерки. Между 2005 г. и 2007 г. интервенциите за изтегляне на обикновената бодлива акула във връзка с производството на ЕС25 бяха между 0,76 % и 1,46 %. От друга страна изтеглянето на котешка акула нарасна от 4,04 % през 2005 г. до 6,54 % от производството в ЕС25 през 2007 г.

По отношение на външната търговия вносът в ЕС25 на обикновена бодлива акула и на други акули (цели, пресни, охладени и замразени) бе 19439 тона през 2005 г. и намаля до 18756 тона през 2007 г. От друга страна износът на ЕС25 на обикновена бодлива акула и на други акули (цели, пресни, охладени и замразени) се увеличи от 696 тона през 2006 г. до 2704 тона през 2007 г.

2.3. Законодателна рамка, приложима за акулите в ЕС

Акулите са живи водни ресурси и следователно планът на Общността попада в приложното поле на Общата политика в областта на рибарството (ОПОР), както е определена в член 1 от Регламент (ЕО) № 2371/2002 на Съвета от 20 декември 2002 г. относно опазването и устойчивата експлоатация на рибните ресурси в рамките на общата политика в областта на рибарството.

Вече съществува законодателство на ЕС, което ръководи управлението на производството, техническите мерки, контрола, политиката на флота и търговската политика, което би могло да бъде ефективно за гарантиране на устойчивото използване на акулите. Други мерки, които не са специално предназначени за акулите, могат сериозно да им въздействат, особено на онези, които се улавят като прилов. Това са мерки, взети съгласно многогодишните планове в съответствие с Регламент (ЕО) № 1967/2006.

Като цяло по отношение на риболовните възможности за акулите има два вида регламенти, които определят правилата за целевия риболов на акули и за прилова на акули:

а) двугодишни регламенти на Съвета, определящи риболовните възможности за риболовните кораби на Общността за някои дълбоководни рибни запаси на всеки две години и обхващащи води на ЕС и на NEAFC (Комисията за риболов в североизточната част на Атлантическия океан);

б) годишни регламенти на Съвета, определящи риболовните възможности и свързаните с тях условия за някои рибни запаси, приложими във води на Общността и за кораби на Общността, във води, в които се изискват ограничения на улова, включително тези управлявани от NEAFC, NAFO и CCAMLR.

² Регламент (ЕО) № 104/2000 на Съвета от 17 декември 1999 г. относно общата организация на пазарите на рибни продукти и продукти от аквакултури (ОВ L 17, 21.1.2000 г.).

Освен това Регламент (ЕО) № 2347/2002 на Съвета³ от 16 декември 2002 г. определя специални условия за достъп до риболовните полета на дълбоководни запаси и за определяне на съответните изисквания, включвайки широк набор от дълбоководни акули.

Регламент (ЕО) № 1185/2003 на Съвета⁴ забранява и предотвратява практиката на „премахване на перките“, при която перките се отстраняват от акулите, след което останалите части се изхвърлят в морето. Той предвижда, че теглото на перките, получени в резултат на улова, не може да надхвърля теоретичното тегло на перките, съответстващо на останалите части от акулите, задържани на борда, трансбордирани или разтоварени на сушата. За целите на налагането на това задължение Регламентът предвижда, че в никой случай теоретичното тегло на перките не може да надхвърля 5 % от живото тегло на уловените акули.

Също е важно да се отбележи, че бяха предприети редица стъпки на международно равнище и от Европейската общност за регламентиране на международната търговия на акули и на продукти от акули. Това бе направено под егидата на Конвенцията за международна търговия със застрашени видове от дивата фауна и флора (CITES).

Редица видове акули като гигантската акула (*Cetorhinus maximus*), голямата бяла акула (*Carcharodon carcharias*) и китовата акула (*Rhincodon typus*) са включени в допълнение II към CITES, което означава, че търговията с тези видове е стриктно регламентирана.

Освен това гигантската акула и голямата бяла акула са посочени в допълнения I и II към Конвенцията за мигриращите видове (CMS). Китовата акула е посочена в допълнение II към тази конвенция.

3. ПЛАН ЗА ДЕЙСТВИЕ

3.1. План за действие на Общността: обща цел, обхват и оперативни цели

Отправна точка за настоящия план за действие е FAO IPOA SHARKS, който цели да гарантира опазването и управление на популациите от акули и тяхното дългосрочно устойчиво използване в световен мащаб.

Целта на плана за действие на Общността е да допринесе за тази обща цел, като осигури възстановяването на много намалели запаси, улавяни от флота на Общността във водите на Общността и извън нейните води. Планът за действие очертава вече съществуващите мерки и това, което е необходимо да се направи, за да се осигури всеобхватна и последователна законодателна политика и законодателна рамка за опазването и управлението на популациите от акули във и извън водите на Общността.

³ ОВ L 351, 28.12.2002 г.

⁴ ОВ L 167, 4.7.2003 г., стр. 1.

Сферата на предложения план за действие обхваща целевия стопански риболов, стопанския прилов, целевия риболов за развлечение и прилова при риболов за развлечение на всички хрущялни риби във водите на Общността. Той включва също всеки риболов, обхванат от настоящи и потенциални споразумения и партньорства между Европейската общност и трети държави, както и риболов в открито море и такъв, обхванат от управлението на RFMOs или от техни незадължителни препоръки извън водите на Общността.

Планът за действие преследва следните три специфични цели:

- а) да разшири знанията относно риболова на акули и видовете акули и тяхната роля в екосистемата;
- б) да гарантира, че целевият риболов на акули е устойчив и че приловът на акули в резултат на друг риболов е добре регламентиран;
- в) да насърчи съгласуван подход между вътрешната и външната политика на Общността по отношение на акулите.

3.2. План за действие на Общността: ръководни принципи и основни действия

3.2.1. Постепенна стратегия, насочена към въпросите, свързани с акулите, основана на солидни научни доказателства

Като общ принцип хрущялната риба следва да се управлява съгласно солидни научни становища, какъвто е случая за риболова на всички други видове. Все пак предвид специфичните биологични и екологични характеристики на повечето съответни видове, тяхното управление изисква по-предпазлив подход. Мерките за прилагане следва да се основават на подхода на предпазливостта, както е описан за управлението на риболова на отделни видове в Съобщение СОМ(2000) 803 окончателен на Комисията⁵.

Следва да се отбележи, че Работната група на ICES за акулите (WGEF) ще изработи оценки на състоянието на запасите на основните видове в периода 2007—2009 г. Тъй като резултатите от тези оценки следва да послужат за основа на бъдещите действия по отношение на определени запаси, няма да е възможно да се приложат едновременно всички желателни за опазването на акулите действия.

Освен това като се има предвид нарастващото количество научни данни и данни от наблюдение, изглежда разумно да се предложи постепенен подход. В тази връзка е полезно да се отбележи, че с Решението си от 6 ноември 2008 г. Комисията прие многогодишна програма на Общността съгласно Регламент (ЕО) № 199/2008 на Съвета, установяващ общностна рамка за събиране, управление и използване на данни в сектор „Рибарство“, която обхваща въпросите с акулите в рамките на схемите за вземане на проби за събиране на данни (запаси от група 1).

⁵ Съобщение на Комисията до Съвета и до Европейския парламент: прилагане на принципа на предпазните мерки и многогодишните механизми за определяне на ОДУ. СОМ (2000) 803 окончателен.

По отношение на забраната на практиките за премахване на перките важен потенциален пропуск при прилагането регламента срещу премахването на перките от страна на държавите-членки е опасността те да приемат твърде общи обосновки за нуждата от разделно преработване на борда на перките от акули и останалата част от акулите. Следователно изглежда подходящо елементите на обосновката, предвидена в член 4, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1185/2003, да се засилят и изяснят.

В този контекст Комисията взе предвид и други елементи от интерес като препоръките на международни експерти по този въпрос, съгласно които един ефективен и с практическа насоченост регламент срещу премахването на перките следва да направи задължително разтоварването на суша на акулите заедно с техните перки, както и отговорите на откритата консултация, започната от Комисията по проекта за плана на действие на Общността.

3.2.2. *Наблягане на регионалното сътрудничество*

Редица видове акули са далекомигриращи и са с широк радиус на местообитание в международни води. Следователно отговорността за управлението на риболова, експлоатиращ подобни запаси, ще бъде основно в ръцете на съответните регионални организации за управление на рибарството. Тези организации ще определят подходящите мерки за водите, за които отговарят. Следователно е важно да се подкрепя работата на RFMOs в тази връзка, да се засилят вече съществуващите RFMOs и да се работи заедно за бързо създаване на нови RFMOs във все още необхванатите зони.

Понастоящем съществуват малко задължителни препоръки за управление на акулите, приети от RFMOs, по които Общността е договаряща страна. В случаите когато няма препоръки или предвиден план за управление, Общността следва да насърчава съответните научни комитети да разработват предложения за подобряване на наличността на данни и за извършване на предварителни оценки.

Ключов компонент на плана за действие на Общността е усилването на ролята на RFMOs в тяхната политика за управление на рибарството, подпомагайки осигуряването на висококвалифицирани становища от техните съответни научни комитети. Доколкото няма ясни препоръки и становища за управлението на популациите от акули от страна на RFMOs, настоящият план за действие ще се концентрира основно върху подобряване на знанията относно целевия риболов на акули и техния прилов. Съответно Общността ще продължи да работи с и да подкрепя RFMOs в техните усилия за широко разпространение на данните за акулите и за вземане на подходящи мерки за управление.

Забраната на практиките за премахване на перките на акулите в Регламент № 1185/2003 се прилага за всички видове риболов във водите на Общността и за всички кораби на Общността, извършващи риболовна дейност във води извън Общността. В допълнение през последните пет години практиките за премахване на перките бяха забранени от повечето RFMOs, компетентни по въпросите на опазването на акулите. Често тези забрани бяха одобрявани въз основа на предложения от Общността и подкрепяни от останалите страни.

Съответните правила, приети от RFMOs, забраняват премахването на перките на акулите и предвиждат, че всяка договаряща страна забранява на своите кораби да имат на борда перки от акули, които общо надхвърлят 5 % от „теглото на акулите на борда“ до първия пункт на разтоварване на сушата (докато в законодателството на Общността понастоящем се говори за 5 % от „живото тегло на уловените акули“).

Комисията ще продължи работата за гарантиране на това, че приетите на равнище на Общността мерки по отношение на практиките за премахване на перките се прилагат във всички съответни международни конвенции, включително по-специално в регионалните организации за управление на рибарството.

В заключение Общността ще се стреми към подобряване на международното сътрудничество чрез CMS и CITES за контролиране на риболова и търговията с акули.

3.2.3. *Интегрирана рамка за действие*

Комисията счита, че правилното управление на популациите от акули изисква интегриран набор от различни входно/изходни и технически мерки. Като цяло предложеното съдържание на плана за действие на Общността е структурирано в съответствие с плана за акулите на ФАО, предоставен в допълнение А към ПРОА на ФАО за опазването и управлението на популациите от акули.

Планът за действие ще включва мерки, целящи да подобрят събирането на данни и научните становища, управлението и техническите мерки и да засилят още повече контрола на забраната за премахване на перките на акули. Те ще бъдат приложени на равнище на Общността и на държавите-членки и Общността ще се стреми към тяхното **приемане** от всички съответни RFMOs.

3.3. **Заклучения**

Предложеният план за действие изисква широк набор от правни и политически мерки, включително изменението на редица съществуващи регламенти. Някои от тези мерки могат да бъдат приложени на равнището на Общността, а други се нуждаят от действия на равнище на държавите-членки или трябва да бъдат приети от RFMOs. Освен това планът за действие предвижда действия, които могат да бъдат приложени незабавно, и други, за които е нужен по-дългосрочен ангажимент и трябва да се основават на постепенно пристигащите доказателства и научни становища. Срокът за прилагането на плана за действие следователно ще зависи от приноса на всички участници. Комисията представя настоящия план за действие пред Съвета и пред Парламента и ги насърчава да подкрепят предложените действия.

План за действие за популациите от акули

<u>Специфична цел</u>				
Да задълбочи знанията относно риболова на акули и видовете акули и тяхната роля в екосистемата.				
<u>Цел</u>	<u>Равнище на действие</u>	<u>Действие</u>	<u>Отговорна страна</u>	<u>Срок</u>
Да се придобият достоверни и подробни, специфични за видовете, количествени и биологични данни за улова и разтоварването на сушата, както и търговски данни за риболова с висок и среден приоритет.	Равнище на Общността	Увеличаване на инвестициите за събиране на данни за акулите в точките на разтоварване и от секторите на преработването и пускането на пазара.	Комисията, Съвета и държавите-членки	Постепенно прилагане с цел да се получат конкретни резултати след три години на прилагане.
		Създаване на системи за проверка на информацията за улова по видове и по риболовни зони.		
		Осигуряване на присъствие на наблюдатели на борда за представителна извадка от риболовните кораби на ЕО, които са с дължина над 24 m и имат неотдавнашни резултати от повече от 10 % до 15 % (в зависимост от конкретния риболов) акули в общия улов.		
		За всички флоти за далечен риболов, необхванати от горните мерки, но които улавят акули като прилов, осигуряване на присъствие на наблюдатели на поне 10 % от тях до 2013 г.		
		За високо приоритетния		Постепенно прилагане с цел да се получат конкретни резултати до 2013 г.

		плитководен риболов в Североизточния Атлантически океан осигуряване на пилотна схема за наблюдатели (например 25 наблюдатели или подобна бройка) до 2013 г.		
		Гарантиране на това, че всички разтоварвания и продажби на перки от акула, месо и рибно масло се вписват поотделно по вид на продукта и където е възможно по видове акули, в основните риболовни зони и за основните видове.		Постепенно прилагане с цел да се получат конкретни резултати след три години на прилагане.
	Мерки, които да се насърчават в рамките на регионалните организации за управление на рибарството:	Насърчаване на подобрени специфични за видовете данни за улова и разтоварванията и наблюдение на улова на акули по риболовни зони.	Комисията, Съвета, държавите-членки и RFMOs	Постепенно прилагане
При сътрудничество с ФАО и със съответните организации за управление на рибарството подобряване на наблюдението и декларирането на улова, прилова, изхвърлянията, пазарните и международните търговски данни, където е възможно по видове.				
Да се поиска на равнище на ФАО и на регионалните организации за управление на рибарството, където е подходящо, тези организации да				

		<p>разработят и приложат регионални планове за акулите и свързани с тях мерки, за да подпомогнат идентифицирането и наблюдението на видовете, както се призовава в IPOA-Sharks, до средата на 2009 г. с цел да се докладва на 15-ата среща на Конференцията на страните по CITES.</p>		
		<p>Насърчаване на идентифицирането и на докладването на специфични за видовете, биологични и търговски данни поне за основните видове.</p>		
		<p>Насърчаване на присъствието на наблюдатели на борда за представителна извадка от риболовните кораби, които са с дължина над 24 m, извършват риболов в открито море и имат неотдавнашни резултати от повече от 10 % до 15 % (в зависимост от конкретния риболов) акули в общия улов.</p> <p>За всички флоти, необхванати от горните мерки, но които улавят акули като прилов, насърчаване на присъствието на наблюдатели на поне 10 % от тях до 2013 г.</p>		
<p>Равнище на държавите-членки:</p>		<p>Наблюдение на улова за развлечение и различаване на смъртността на рибите от</p>	<p>Държави-членки</p>	

		развлекателен и стопански риболов.		
Да се създаде възможност за ефикасно наблюдение и оценка на запасите от акули по видове и да се разработят стратегии за добив в съответствие с принципите на биологичната устойчивост и на рентабилното дългосрочно икономическо използване.	Равнище на Общността и на RFMOs:	Засилване на изследователските програми на Общността и на RFMOs за улесняване на събирането на данни, наблюдението и оценката на запасите по видове.	Комисията, Съвета, държавите-членки и RFMOs	Постепенно прилагане с цел да се получат конкретни резултати след три години на прилагане.
	Равнище на държавите-членки:	Натрупване на опит на национално равнище	Държавите-членки	Постепенно прилагане
Да се подобрят и развият рамките за установяване и координиране на ефективни консултации с участие на заинтересованите страни за изследователски, управленски и образователни инициативи.	Равнище на Общността	Улесняване на повишаването на осведомеността и на заинтересованите страни и консултациите с тях по отношение на управлението на популациите от акули и на най-добрите практики за ограничаване на нежелания прилов чрез програми на регионалните консултативни съвети (RAC).	Комисията, държавите-членки и заинтересованите страни	Постепенно прилагане
	Равнище на държавите-членки	Насърчаване на държавите-членки да позволят публичен достъп до съответните обобщени данни за флотите и до информацията за риболова на акули, като се защитава правото на	Комисията и държавите-членки	

		поверителност.		
		Започване на образователни програми, насочени специално към запознаване на рибарите и обществеността с програмите и ограниченията за опазване на акулите и скатове.	Държави-членки	

Специфична цел

Да се гарантира, че целевият риболов на акули е устойчив и че приловът на акули в резултат на друг риболов е добре регламентиран.

<u>Цел</u>	<u>Равнище на действие</u>	<u>Действие</u>	<u>Отговорна страна</u>	<u>Срок</u>
Уловът и риболовното усилие да бъдат пригодени към наличните ресурси с особено внимание към високо приоритетния риболов и уязвимите или застрашени запаси от акули.	Равнище на Общността:	Ограничаване или забрана на риболовните дейности в зони, които се считат за чувствителни за застрашените видове.	Комисията, Съвета и държавите-членки	Постепенно прилагане с цел да се получат конкретни резултати след три години на прилагане.
		– По-силно ограничаване на риболовното усилие за съответните риболовни зони.		
	Равнище на Общността и на регионалните организации за управление на рибарството:	Установяване на ограничения върху улова на запасите в съответствие с становището, предоставено от ICES и от съответните RFMOs. Забрана на всички изхвърляния на акули в средносрочен и дългосрочен план и изискване целият улов (включително приловът) да бъде разтоварван на сушата. Нежеланият прилов от акули, които са успели да оцелеят,	Комисията, Съвета, държавите-членки и RFMOs	Постепенно прилагане

		<p>трябва да се пуска обратно във водата.</p> <p>Увеличаване на селективността с цел да се намали нежелания прилов.</p> <p>Установяване на пространствено-времеви затворени участъци в зоните, където има изобилие на млади екземпляри или на хвърлящи хайвер, особено за уязвими или застрашени видове.</p> <p>Насърчаване на програми и анализ, за да се коригира риболовното усилие на международно равнище.</p> <p>Създаване на програми за намаляване на прилова на видовете акули, считани за критично застрашени или застрашени от съответните международни организации.</p> <p>Предоставяне на международно сътрудничество по CMS и CITES с оглед контролиране на риболова и търговията с акули.</p> <p>Разглеждане на възможното въздействие на пазарните механизми върху мерките за опазване, включително за видовете акули в рамката на провеждащата се оценка на общата организация</p>		
--	--	---	--	--

		на пазарите на рибни продукти и продукти от аквакултури.		
<p>Да се сведат до минимум отпадъците и изхвърлянията от улова на акули, да се изиска задържането на акулите, на които са били премахнати перките и да се засилят контролните мерки.</p>	<p>Равнище на Общността и на регионалните организации за управление на рибарството:</p>	<p>Потвърждаване на забраната на практиките за премахване на перките⁶. Като общо правило ще бъде забранено премахването на перките на акулите на борда, както и трансбордирането и разтоварването на суша на перки от акула. Всяко изключение от това правило ще трябва да бъде надлежно обосновано със солидни и обективни аргументи и документирано преди издаване от държавата-членка на специалното разрешително.</p> <p>Държавите-членки не следва да издават специални разрешителни на кораби, които не отговарят на това условие.</p> <p>Обмисляне на възможен преглед на правилото за 5 %, като се изиска във всички случаи теглото на перките да не надхвърля 5 % от теглото на приготвената риба (изкормена и без глава) в улова от акули. В същото време обаче държавите-членки, които са изработили и приложили програми за събиране на данни, които показват, че този процент може да бъде увеличен в някои случаи, могат да го</p>	<p>Комисията, Съвета и държавите-членки</p>	<p>Незабавно прилагане след получаване на заключенията на Съвета и на Европейския парламент.</p>

⁶ Практика, при която перките се премахват от акулите и остатъците от тях се изхвърлят в морето.

		<p>увеличат до процент, отговарящ на 5 % от живото тегло на улова от акули.</p> <p>За кораби на държавите-членки, които са били освободени от задължението за разтоварване на акули с перки, въвеждане на изискване перките от акули и акулите да се разтоварват по едно и също време в едно и също пристанище.</p>		
--	--	---	--	--